

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 258 din 29.07.2008 privind solutionarea
contestatiei formulata de **U.M. x**,
cu sediul in, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./yy.yy.2008

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata a fost sesizata cu adresa nr./yy.yy.2008, inregistrata sub nr./yy.yy.2008, de catre Administratia Finantelor Publice sector z cu privire la contestatia U.M. x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr./yy.yy.2008 il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr./yy.yy.2008, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr./yy.yy.2008 si comunicata sub semnatura in data de yy.yy.2008.

Suma totala contestata este de S lei, din care:

- S1 lei taxa pe valoarea adaugata;
- S2 lei majorari si penalitati de intarziere aferente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de U.M. x.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector z au efectuat inspectia fiscala partiala la U.M. x, in vederea solutionarii decontului de TVA cu suma negativa cu optiune de rambursare nr./yy.yy.2007.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr./yy.yy.2008 organele fiscale au stabilit o diferenta de TVA in suma de S11 lei, au respins la rambursare TVA in suma de S12 lei si au stabilit TVA suplimentar ramasa de plata in suma de S1 lei, majorari de intarziere aferente in suma de S21 lei si penalitati de intarziere aferente in suma de S22 lei.

II. Prin contestatia formulata U.M. x invoca, pe cale de exceptie, constatarea nulitatii de drept a deciziei de impunere nr./yy.yy.2008 intrucat inspectia fiscala nu s-a efectuat in termenul imperativ de 3 luni prevazut la art. 104 alin. (1) din Codul de procedura fiscala. Contestatarul sustine ca, potrivit mentiunilor din registrul de evidenta al unitatii, controlul

a inceput in data de 20.06.2007 si s-a finalizat in data de yy.yy.2008, la calculul duratei inspectiei se iau in considerare zilele calendaristice si nu zilele in care inspectorii s-au prezentat la unitate, iar suspendarea inspectiei trebuia efectuata in conditiile prevazute de art. 104 alin. (4) si (5) din Cod si de Ordinul A.N.A.F. nr. 708/2006.

Solicitarea de explicatii din partea reprezentantilor unitatii abia in data de yy.yy.2008 este neconforma cu principiul bunei credinte, aspect rezultat si din modificarea perioadei supusa inspectiei, inregistrata in registrul de control al unitatii.

Referitor la fondul cauzei, U.M. x sustine ca decizia de impunere nu este motivata in fapt si in drept, conform legislatiei din perioada verificata deoarece, desi in raport se precizeaza ca impunerea nu se bazeaza pe prevederile art. 2 alin. (5) din Legea nr. 345/2002 si art. 2 alin. (4) lit. b) din H.G. nr. 598/2002, in decizia de impunere se face trimitere la aceste prevederi legale si la faptul ca ele sunt identice in continut cu prevederile art. 127 alin. (5) din Codul fiscal, cu motivarea ca incepand cu anul 2004 unitatea a perceput TVA pentru toti beneficiarii.

Contestatarul arata ca organele de inspectie fiscala nu au tinut cont si de prevederile art. 127 alin. (6) din Codul fiscal, care precizeaza in ce conditii institutiile publice sunt persoane impozabile, text ce nu se regasea in cuprinsul art. 2 din Legea nr. 345/2002 si nici nu au facut comparatie cu textul art. 4 coroborat cu art. 3 lit. d) din O.U.G. nr. 17/2000, pentru care Ministerul Finantelor a emis un punct de vedere clar din care rezulta ca serviciile de proiectare prestate de unitate pentru Ministerul Apararii Nationale nu se cuprind in sfera de aplicare a TVA, iar cele prestate tertilor se cuprind in aceasta sfera.

De asemenea, contestatarul sustine ca singura noutate adusa de Legea nr. 345/2002 se refera la producerea de distorsiuni concurentiale, dar organele de inspectie nu au incadrat unitatea in aceasta privinta si ca in perioada verificata nu se cuprindeau in sfera de aplicare a TVA institutiile publice ale caror cheltuieli se asigura din fondurile prevazute de Legea nr. 72/1996.

Referitor la majorarile si penalitatile de intarziere U.M. x sustine ca acestea nu-i sunt imputabile pentru perioada 2007-2008, fiind culpa organului fiscal care a prelungit nelegal si nejustificat perioada derularii inspectiei, iar din analiza anexei nr. 8 rezulta ca s-au calculat accesoriile pana la finalizarea inspectiei, desi se prevede ca ultima luna luata in calcul este luna martie 2007.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarii, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca, incepand cu intrarea in vigoare a Legii nr. 345/2002, institutiile publice sunt persoane impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata pentru activitatile pe care le desfasoara in calitatea lor de autoritati publice, in situatia in care tratarea lor ca persoane neimpozabile pentru astfel de activitati ar conduce la distorsiuni concurentiale.

In fapt, C..... - UM x din Bucuresti a solicitat rambursarea TVA in suma de S12 lei prin decontul de TVA cu suma negativa cu optiune de rambursare aferent lunii martie 2007, de la organele fiscale sub nr./yy.yy.2007, solutionarea acestuia facand obiectul inspectiei fiscale partiale conform raportului nr./yy.yy.2008.

Perioada verificata: 01.04.2002-31.03.2007.

Inspectia fiscala a inceput in data de 20 2007 si s-a finalizat prin intocmirea raportului nr./yy.yy.2008 si emiterea deciziei de impunere nr./yy.yy.2008, prin care organele fiscale au respins la rambursare TVA in suma de S21 lei si au stabilit TVA suplimentara ramasa de plata in suma de S1 lei si accesoriile aferente in suma de S2 lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca inspectia fiscala a fost suspendata in vederea obtinerii unui punct de vedere de la directia de specialitate din Ministerul Economiei si Finantelor, aspect adus la cunostinta contestatarei prin adresa nr./yy.yy.2007, comunicata sub semnatura in data de yy.yy.2007.

Punctul de vedere a fost solicitat Directiei Generale Legislatie Impozite Indirecte prin adresa nr./yy.yy.2007, cu revenire prin adresa nr./yy.yy.2007, iar raspunsul a fost primit prin adresa nr./yy.yy.2007, inregistrata la organele fiscale sub nr./yy.yy.2007.

Din raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere rezulta ca U.M. x a fost inregistrata ca platitor de TVA prin depasirea plafonului special de scutire de la data de 03.04.2000 si a fost scoasa din evidenta persoanelor impozabile inregistrate in scopuri de TVA in baza cererii nr./20.04.2007, in urma schimbarii modului de finantare in baza H.G. nr./yy.yy.2007.

Obiectul de activitate: activitate de proiectare in domeniul constructiilor cu finantare integrala din venituri proprii.

In urma inspectiei fiscale s-a constatat ca U.M. x a colectat TVA pentru serviciile de proiectare prestate catre terti (beneficiari din afara sistemului apararii nationale) si nu a colectat TVA pentru serviciile de proiectare prestate catre unitati militare, centre de reparatii, constructii, domenii si infrastructuri din domeniul apararii nationale, pe motiv ca aceste operatiuni nu se cuprind in sfera de aplicare a TVA. Incepand cu anul 2004, unitatea a colectat TVA pentru toti beneficiarii, cu exceptia serviciilor facturate catre alte unitati militare, pentru care contractele erau incheiate in anul 2003, iar lucrarile au fost predate partial pana la data de 31 decembrie 2003.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca, incepand cu luna mai 2002, prestarile de servicii catre terti se incadreaza in prevederile art. 2 alin. (5) din Legea nr. 345/2002 si art. 2 alin. (4) lit. b) din H.G. nr. 598/2002, respectiv art. 127 alin. (6) si (7) potrivit carora institutiile publice sunt considerate persoane impozabile in situatia in care tratarea lor ca persoane neimpozabile conduce la distorsiuni concurentiale.

In consecinta, au fost stabilite diferente suplimentare de TVA in suma de S11 lei, din care:

- (+) H1 lei TVA colectata pentru serviciile de proiectare prestate catre alte unitati militare;
- (+) H2 lei TVA inregistrata corect in facturi si jurnalele de vanzari, dar neinregistrata in evidentele contabile si in deconturile de TVA depuse la organele fiscale;
- (-) H3 lei TVA deductibila stabilita suplimentar in urma inspectiei fiscale, in urma recalcularii pro-ratei.

In baza acestor constatari, organele de inspectie fiscala au respins la rambursare TVA in suma de S12 lei si au stabilit TVA ramasa de plata in suma de S1 lei, majorari de intarziere aferente in suma de S21 lei (calculate pana la data de 30.06.2008) si penalitati de intarziere aferente in suma de S22 lei (calculate pana la data de 31.12.2005).

In drept, potrivit art. 2 alin. (4) si (5) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare de la data de 1 iunie 2002:

“(4) *Institutiile publice nu sunt considerate persoane impozabile pentru activitatile lor administrative, sociale, educative, culturale, sportive, de ordine publica, de aparare si siguranta statului, pe care le desfasoara in calitate de autoritati publice, chiar daca pentru desfasurarea acestor activitati percep taxe, redevente, cotizatii sau onorarii.*

(5) **Institutiile publice sunt considerate persoane impozabile pentru operatiunile efectuate, inclusiv cele prevazute la alin. (4), in cazurile in care tratarea lor ca persoane neimpozabile pentru aceste operatiuni conduce la distorsiuni concurentiale.** Institutiile

publice sunt considerate persoane impozabile pentru activitatile mentionate in anexa care face parte integranta din prezenta lege”.

In acest sens, art. 2 alin. (4) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, aprobate prin H.G. nr. 598/2002 precizeaza urmatoarele:

“Institutiile publice sunt persoane impozabile pentru:

a) activitatile enumerate in anexa la lege;

b) activitatile prevazute la art. 2 alin. (4) din lege, care conduc la distorsiuni concurentiale in situatia in care institutiile publice nu ar fi tratate ca persoane impozabile pentru aceste operatiuni, chiar daca sunt efectuate in calitate de autoritate publica. Cand aceeasi activitate este desfasurata de mai multi operatori economici, dintre care unii beneficiaza de un tratament fiscal preferential din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, astfel incat contravaloarea bunurilor livrate si/sau a serviciilor prestate de acestia nu este grevata de taxa pe valoarea adaugata, fata de ceilalti operatori economici care sunt obligati sa greveze contravaloarea livrarilor de bunuri si/sau a prestarilor de servicii efectuate cu taxa pe valoarea adaugata, rezulta distorsiuni concurentiale;

c) alte activitati efectuate in aceleasi conditii legale ca si cele aplicabile operatorilor economici, chiar daca sunt prestate in calitate de autoritate publica”.

Dupa data de 1 ianuarie 2004 a intrat in vigoare Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care la art. 127 prevede urmatoarele:

“(5) Institutiile publice sunt persoane impozabile pentru activitatile desfasurate in calitate de autoritati publice, daca tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurentiale.

(6) Institutiile publice sunt persoane impozabile pentru activitatile desfasurate in aceleasi conditii legale ca si cele aplicabile operatorilor economici, chiar daca sunt prestate in calitate de autoritate publica, precum si pentru activitatile urmatoare: (...).”

Prin urmare, potrivit dispozitiilor legale sus-citate, este considerata persoana impozabila si obligata la plata taxei pe valoare adaugata, orice institutie publica care desfasoara activitati economice, chiar si in situatia in care activitatile respective sunt efectuate in calitate de autoritate publica, daca tratarea institutiei publice ca persoana neimpozabila ar conduce la distorsiuni concurentiale ori activitatile sunt desfasurate in aceleasi conditii legale aplicabile operatorilor economici. De asemenea, pentru activitatile anume enumerate in lege, institutiile publice sunt considerate persoane impozabile, indiferent de modul de desfasurare a activitatilor respective.

In cazul in speta, C..... - Unitatea Militara x a desfasurat activitati de proiectare in domeniul constructiilor, cu finantare integrala din venituri proprii, beneficiarii fiind atat unitati militare, centre de reparatii, constructii, domenii si infrastructuri din subordinea Ministerului Apararii Nationale, cat si diversi alti beneficiari (terti).

Or, activitatile de proiectare in domeniul constructiilor pot fi realizate de o multitudine de operatori economici, iar aplicarea pentru U.M. x a unui tratament fiscal preferential din punct de vedere al TVA, astfel incat contravaloarea serviciilor prestate de aceasta sa nu fie grevata de TVA aferenta, in raport de ceilalti operatori economici existenti pe piata, ale caror servicii de proiectare ar fi grevate de TVA, ar conduce la distorsiuni concurentiale.

Sustinerea contestatarei privind faptul ca impunerea organelor fiscale nu se bazeaza pe prevederile art. 2 alin. (5) din Legea nr. 345/2002 si art. 2 alin. (4) lit. b) din H.G. nr. 598/2002 deoarece prin raportul de inspectie fiscala nu s-au pronuntat asupra “producerii efective de distorsiuni concurentiale” este neintemeiata, in conditiile in care in raport si in decizia de impunere sunt precizate foarte clar dispozitiile legale in baza carora s-au stabilit diferentele suplimentare de TVA, inclusiv art. 2 alin. (5) din Legea nr. 345/2002.

Totodata, conform art. 2 alin. (4) lit. b) din Normele aprobate prin H.G. nr. 598/2002 “distorsiunea concurentiala” nu trebuie probata in sensul producerii ei efective, ea rezulta atunci cand *“aceeasi activitate beneficiaza de un tratament fiscal preferential din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, astfel incat contravaloarea bunurilor livrate si/sau a serviciilor prestate de acestia nu este grevata de taxa pe valoarea adaugata, fata de ceilalti operatori economici care sunt obligati sa greveze contravaloarea livrarilor de bunuri si/sau a prestarilor de servicii efectuate cu taxa pe valoarea adaugata”*, cu alte cuvinte **distorsiunea concurentiala este prezumata a se produce atunci cand, pentru aceeași activitate economica, se aplica un tratament fiscal diferentiat in functie de calitatea persoanei care desfasoara activitatea in cauza (institutie publica versus operator economic privat)**. Astfel, serviciile de proiectare in domeniul constructiilor de care au beneficiat unitatile militare ar fi fost mai scumpe daca ar fi fost prestate de operatori economici privati, ele fiind grevate de TVA, in raport de aceleasi servicii prestate de o institutie publica, daca aceasta nu ar fi aplicat TVA pentru serviciile respective.

In ceea ce priveste celelalte sustineri ale contestatarei privind fondul cauzei se retin urmatoarele:

1. Organele de inspectie fiscala au invocat tratamentul fiscal aplicat de contestatara pentru serviciile de proiectare prestate incepand cu anul 2004, cand unitatea a perceput TVA pentru toate serviciile de proiectare prestate, indiferent de calitatea beneficiarilor, drept argument suplimentar in sprijinul taxarii acelorasi operatiuni si in perioada iunie 2002 - decembrie 2003, in conditiile in care **dispozitiile legale referitoare la calitatea de persoane impozabile a institutiilor publice sunt identice din punct de vedere al continutului propriu-zis al reglementarii**.

2. **Prevederile art. 127 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, invocate de contestatara ca diferenta de reglementare prin comparatie cu textul art. 2 din Legea nr. 345/2002 **se regasesc, intr-o formulare identica, la art. 2 alin. (4) lit. c) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002, aprobate prin H.G. nr. 598/2002**, fiind optiunea legiuitorului cu privire la modalitatea concreta de normare legislativa.

3. Prevederile Legii nr. 72/1996 nu au nicio relevanta in cauza intrucat, pe de o parte, trimiterile din norme la aceasta lege (pct. 2.1 din Normele aprobate prin H.G. nr. 401/2000, respectiv art. 2 alin. (3) din Normele aprobate prin H.G. nr. 598/2002) sunt pentru **definirea institutiilor publice** in intelesul legislatiei de TVA **si nicidecum pentru a stabili categoriile de persoane excluse din sfera de aplicare a TVA**, iar pe de alta parte, contestatara se finanta integral din venituri proprii.

4. Intr-adevar, **relevanta, dar nu in sensul dorit de contestatara, este comparatia dintre prevederile O.U.G. nr. 17/2000 si cele ale Legii nr. 345/2002, vechea reglementare, in vigoare pana la data de 31 mai 2002, necontinand nicio dispozitie care sa conditioneze tratarea institutiilor publice ca persoane impozabile din punct de vedere al TVA de efectuarea de operatiuni care ar conduce la distorsiuni concurentiale, in cazurile in care aceste institutii sunt tratate ca persoane neimpozabile**.

Astfel, conform art. 3 din O.U.G. nr. 17/2000 nu intra in sfera de aplicare a TVA operatiunile privind livrarile de bunuri si/sau prestarile de servicii rezultate din activitatea specifica autorizata, efectuate de institutiile publice, pentru activitatile lor administrative, sociale, educative, de aparare, ordine publica, siguranta, culturale si sportive, intr-o atare situatie institutiile publice nefiind considerate persoane impozabile din punct de vedere al TVA. Din acest motiv, prin adresa nr./09.08.2000 care vizeaza aplicarea O.U.G. nr. 17/2000, Directia Impozite Indirecte din Ministerul Finantelor a comunicat Ministerului Apararii Nationale faptul ca serviciile de proiectare pentru aparare efectuate catre unitatile militare nu se cuprind in sfera de aplicare a TVA, in timp ce serviciile de proiectare catre terti se supun taxei.

Dimpotriva, potrivit art. 2 alin. (4) si (5) din Legea nr. 345/2002 coroborat cu art. 2 alin. (4) din Normele de aplicare aprobate prin H.G. nr. 598/2002, **institutiile publice sunt considerate persoane impozabile inclusiv pentru activitatile** administrative, sociale, educative, de aparare, ordine publica, siguranta, culturale si sportive, **pe care le desfasoara in**

calitatea lor de autoritati publice, in cazurile in care tratarea lor ca persoane neimpozabile pentru astfel de activitati ar conduce la distorsiuni concurentiale, deosebirea de reglementare intre cele doua acte normative fiind evidenta. Ca atare, nici faptul ca U.M. x era proiectant unic al Ministerului Apararii Nationale nu prezinta nicio relevanta in solutionarea favorabila a cauzei.

Referitor la majorarile de intarziere, potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.

“Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv**”.

Totodata, pana la data de 31 decembrie 2005, conform art. 121 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala (in vigoare pana la aceasta data), plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza prin aplicarea de penalitati de intarziere, calculate pentru fiecare luna si/sau fractiune de luna de intarziere.

Rezulta ca accesoriile aferente obligatiilor fiscale neachitate sau achitate cu intarziere se calculeaza de la data scadentei obligatiilor fiscale si pana la data stingerii acestora prin plata, compensare sau alte modalitati prevazute de lege.

In ceea ce priveste solicitarea contestatarei de constatare a nulitatii de drept a deciziei de impunere atacate, se retine ca potrivit art. 104 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(1) **Durata efectuării inspecției fiscale** este stabilita de organele de inspectie fiscala sau, dupa caz, de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, in functie de obiectivele inspectiei, si **nu poate fi mai mare de 3 luni**.

(3) Perioadele in care derularea inspectiei fiscale este suspendata nu sunt incluse in calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) si (2).

(4) Conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide suspendarea unei inspectii fiscale ori de cate ori sunt motive justificate pentru aceasta”.

Conform art. 46 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 46. - **Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu**”.

Asa cum este dezvoltata in doctrina juridica teoria nulitatii actelor juridice "vom folosi notiunea de **nulitate absoluta pentru a evoca nulitatea care intervine atunci cand este incalcata o conditie de legalitate de mare importanta**, ce se stabileste in concret in functie de dispozitiile normelor juridice care contureaza regimul juridic al actului administrativ in discutie, iar notiunea de anulabilitate pentru a desemna nulitatea care intervine pentru nerespectarea unei conditii de legalitate de mai mica importanta" (Antonie Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, vol. II, Editura All Beck, Bucuresti, 2002, p. 75).

Astfel, legiuitorul a inteles sa precizeze in mod expres acele elemente din continutul actelor administrative fiscale a caror lipsa este sanctionata cu nulitatea absoluta a actelor, ele fiind enumerate la art. 46 din Codul de procedura fiscala. Prin urmare, *numai pentru lipsa numelui, prenumelui si calitatii persoanei imputernicite a organului fiscal, numelui si prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate*

absoluta, vatamarea contribuabilului fiind prezumata, iar constatarea nulitatii putand fi efectuata chiar si din oficiu, fara a fi necesara cererea contribuabilului.

Cat priveste durata efectuarii inspectiei fiscale, termenul de 3 luni prevazut de art. 104 din Codul de procedura fiscala este un termen de recomandare, avand ca scop minima afectare a activitatii contribuabilului, iar depasirea lui nu este sanctionata cu nulitatea absoluta a deciziei de impunere emisa in urma inspectiei, in lipsa unei dispozitii legale exprese in acest sens. Prin urmare, cata vreme obligatiile fiscale stabilite in sarcina contribuabililor in urma unei inspectii fiscale sunt legal datorate, contribuabilii au obligatia constitutională sa contribuie, prin impozite si taxe, la cheltuielile publice, fara ca o atare contributie sa fie considerata ca o vatamare a drepturilor si intereselor lor legitime.

De asemenea, se retine ca diferenta de TVA in suma de S1 lei ramasa de plata in urma inspectiei fiscale este si rezultatul majorarii cuantumului taxei deduse suplimentar ca urmare a reincadrării din punct de vedere fiscal a prestatiiilor efectuate catre unitati militare in perioada iunie 2002 - decembrie 2003 (..... lei), dar si al nedeclarării de catre contestatara in deconturile de TVA a taxei facturate (..... lei).

Avand in vedere cele anterior prezentate, rezulta ca, incepand cu data de 1 iunie 2002, U.M. x - Centrul de Studii si Proiectare Constructii Militare avea obligatia colectării taxei pe valoarea adaugata pentru serviciile de proiectare prestate catre unitati militare, centre de reparatii, constructii, domenii si infrastructuri din subordinea Ministerului Aparării Nationale, contestatia urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru TVA de plata in suma de S1 lei si, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, si pentru majorările de intarziere aferente in suma de S21 lei si penalitatile de intarziere aferente in suma de S22 lei.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 2 alin. (4) si (5) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 2 alin. (4) lit. b) si c) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, aprobate prin H.G. nr. 598/2002, art. 127 alin. (5) si (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 46, art. 104, art. 119, art. 120 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia Unitatii Militare x pentru suma de S lei reprezentand TVA si accesorii aferente, formulata impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr./yy.yy.2008, emisa de Administratia Finantelor Publice sector z.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul Bucuresti.